

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Inclinatio Stellarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Septimò, circa hanc immunitatem ecclesiasticam multa satis largè concessit Sixtus V. quæ Gregor. reduxit ad terminos juris cõmuniis Bulla sua, Pontif. anno 1.

Octavò, an Clerici gaudeant hac immunitate, si confugiant ad Ecclesiam? Respondetur quòd sic, quia non sunt deterioris conditionis, quàm laici, ita Rom. Conf. 234.

Nonò, condemnatus, dum dicitur ad mortem, vel ad tritemes, si confugerit ad Ecclesiam, nihil ei prodest, Clar. q. 34. ver. *secum autem facit c. inter alia. hoc tit.*

Decimò, ista immunitas parum hodie est in usu, propter multiplicationem Ecclesiarum & delictorum, & scelerrum, quia daretur commoditas delinquendi. Clar. q. 30. in princ. sed debet intelligi juxta dictum cap. inter alia, & Covar. lib. 2. c. 20. nu. 7. §. 8. var. resol. & Boner. decis. 109.

Undecimò, pia loca sunt immunita ab onere hospitandi milites, ita & monasteria. Pius V. Bull. 118. qua incipit, cum non sine, & Bulla Honorii Papæ in concordatis cum Rege Neapolitano, c. 4.

Duodecimò, tamen Navar. in Mat. c. 25. nu. 18. admonet, nullo in loco servari immunitatem ecclesiasticam quoad confugientes, nisi quoad fines cæmeterii, fori, claustrorum, graduum, Sylv. in ver. immunitas, 3. §. 1.

Decimotertiò, Judex extrahens aliquem ab Ecclesia, non satisfacit, si dimittit illum liberum, sed debet eum restituere in pristinum locum, id est, in Ecclesiam Navar. conf. 1. de immuni. eccl.

alias subiacet pœnis in monitorio sibi facta à iudice ecclesiastico.

Decimoquartò, pœna extrahentis ab Ecclesia, de jure communi, non est excommunicatio latae sententiæ, sed venit excommunicandus, capi. si quis contumax, capit. quisquis. 17. q. 4.

Decimoquinto, & quod dictum est de locis sacris, idem de palatio Episcopi. Covar. lib. 2. cap. 20. n. 5. ver. 5. var. resol. Vide Clarum lib. 5. §. fin. q. 30.

INCLINATIO STELLARUM.

Quoniam hæc materia non satisfacit ad rem, eò maximè, quia sanctissimè addit Bullam Sixtus V. contra vaniloquia Astrologorum nativitatum, in qua omnem judicariam Astrologiam expellit, excepta Nauticâ, Medicâ, & Georgicâ, seu Agriculturâ, vide Abb. & annotationes ad ipsum in c. ex tuarum, de sortileg. ideo pro practica solum quædam attingam, ad hoc ut possint convinci interdum ab Ordinariis vanitates observantium supervacue hujusmodi astrorum constellationes.

Primò, cœlestia corpora non possunt esse causa per se operationum liberi arbitrii, & possunt ad hoc dispositivè inclinare, quatenus imprimunt in corpus humanum, & per consequens in vires sensitivas, quæ tamen obediunt rationi, sed nulla necessitas ex hoc imponitur libero arbitrio, D. Thom. 2. 2. q. 95. ar. 6. in corpore.

Secundo, impressiones corporum cœlestium indirectè, & per accidens ad intellectum, & rationem pertinere possunt,

sunt, in quantum tam intellectus, quam voluntas, aliquo modo ab inferioribus vires accipiunt, quæ organis corporeis alligantur, idem *1. par. quest. 115. ar. 4. & 6.*

Tertiò, mores hominum à dispositionibus syderum variari dispositivè & contingenter possunt, & stellæ per constellationem influentiæ inclinant, *Aster. lib. 1. tit. 12.*

Quartò, corpora caelestia, & constellationes homines quandoque ad vicia, quandoque ad virtutes inclinant, non tamen cogunt, *Artil. in ver. Astrologia, m. m. 2.*

Quintò, cœlestia non possunt imprimere directè intellectum, nec voluntatem, sed possunt ad hoc dispositivè inclinare, *Sylvest. in ver. superstitio, §. 6.*

Sextò, corpora possunt quodammodo inclinare ipsam animam, *Soto lib. 8. q. 3. ar. 2. col. 4. de iust. & iure*

Septimò, homo natus sub aliqua constellatione, talium aut talium syderum, non cogitur ex illa ad malè, vel benè operandum, *Navar. ca. 2. num. 34. notab. 28* licet omnia, quæ sunt sub Lunari globo constituta, per superiora regantur, & procurentur, *Ang. in ver. superstitio, num. 15. vide D. Aug. lib. 4. de Civit. Dei. c. 1. & in tract. 8. in Ioannem, & D. Thom. 1. p. quest. 22. ad 3. & quest. 116. art. 2. Boet. 4. hb. de consolat. Philosop. ubi habes, an detur fatum, quomodo intelligatur, & sup. Matth. cap. 2. col. 2. & lib. 3. contra gentes, cap. 92. & ibi Ferratiensis, Cajetan. 2. 2. quest. 95. art. 5. D. Chrylost. in Matth. ca. 2. Gregor. Niss. lib. 5. Physiologia, cap. 1. Lozom. lib. 6. cap. 35. Nicephor. lib. 2. cap.*

45. *propemodum, in Hister. Eccles. ex quibus summa hæc est, quod quando tam sancti Patres, quam sacri Theologi, & Canonistæ negant sydera cœlestia agere in hominem, intelligunt de coactione, necessitudine, ut falsò asseriebant Pricilianistæ, & Faustus Manichæus, & pari modo est intelligendus D. Gregor. in Homil. Epiphania, & hoc præter innumerabiles rationes quæ possunt afferri, istæ duæ sufficient pro nunc, quod actus humani sunt liberi, & non possunt cogi à stellis, & si ita esset, nec meritorii, nec demeritori dici possent. Ad hæc omnis anima est spiritus, & sydera sunt corpora, ergo non habent communicantiam in materia, quæ requiritur in actione, & passione, Aristot. in lib. 2. de genera. & corruptione, & lib. 2. de anima, in ca. de tactu, vide Abb. in ca. 2. & 7. de Sortileg.*

IMAGINES SACRÆ.

Primò, quomodo depingendæ, & adorandæ, vide Conc. Constantin. VI. *Can. 100. & Canone 72. ubi inter cætera habes, figuram Crucis non posse fieri in pavimento, & Concil. Trident. sess. 25. de sac. imag. cap. si canonici, & ibi glo. in ver. in devotionis, de offi. ord. li. 6. cap. perlatum, cap. venerabiles, de consecra. dist. 3. D. Thom. 2. 2. qu. 84. & quodlibeto 103. art. 3. & Magist. Sent. & Theologos, in 3. Sent. dist. 9.*

Secundò, imagines sacræ potius, & majori reverentia venerantur, quando sunt in pariete, vel in Ecclesia, quam quando sunt in officinis, seu in apothecis pictorum, quia ibi vendendi, & emendi

M m 3 causa